

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De circu[m]stantia instrume[n]talis age[n]tis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De circūstantiis aggrauatibus

Ertia circūstantia aggrauās peccatū sumis ex parte loci. Hec circūstantia denotat in versu pallegato/ cui m dicit. Ibi. Est autē ubi aduerbiū loci; ideo significat et interrogat in loco. Circūstantia ġ loci in q̄ sit peccatū est omnino considerāda: qz plerūqz locus trahit p̄tū ad aliud genus: vnde etiū est. Nam si fiat furtū in loco sacro: hic actus addit specialē repugnatiā ad ordinē rōne: qz ratio dicitat nō esse inturlā facienda in loco sacro. Silt dicē dū est de eo q̄ cōmittit adulteriū yl homicidiū vel aliud p̄tū in ecclia q̄ est locus deputatus ad cultū diuinū. Hinc Augu. in regula ad clericos ita ait. In oratorio autē nemo aliud agat/ nisi ad qd factū est: vnde et nomē acceptū. Etī talis turpitudō facta in loco sacro videt h̄e annexū p̄ceptū dei et sacrop. Ibi est autē maior p̄emptus/ ibi est maior grauitas: et p̄ ḡns volūtas peccatis iudi- cat magis inordinata et supba. Propterea ġ eos q̄ operā illicita in locis sacris offendit dñs Jesus ardētissimū zelū. Nā facies flagellū de funiculis obsurgavit acerrime oēs vendētes et emētes in tēplo: vt dī Mat. xxj. et Iōā. ii. ca. et dixit eis. Auferte ista hinc et nolite facere domū p̄is mei domū negocia tōnis. Etī amī p̄tū fuerit factū in loco publico: pura q̄s turpia agit: aut blasphemat: aut publice fornicat: ex q̄ sequit scandalū plurimop. Quis etiā ipse hoc nō int̄endat aut p̄udeat dōcre: n̄b̄lomin⁹ aggrauat p̄tū. Ideo p̄itas Mat. xvij. ca. ait. Qui autē scādalizauerit vñ de pusillis istis: q̄ in me credit: expedit ei vt suspendat mola asinaria in collo e⁹: et demergat in profundū mar. Et Ili- do. in. ii. l. de summo bo. c. xx. ait. Malorū est culpe manifeste q̄ occulē peccare: duplicit em reus est: q̄ apte delinq̄t: qz agit et docet. Hec Iliod. Qui in locis publicis peccat turpia dices vel agens: videt gaudere de malo. De quib⁹ scriptū est. lerant cū male fecerint et exultant in reb⁹ pessimis. Hinc Augu. in ep̄la ad quendā comitē ait. Nullū scelus corā doo rā abominabile est q̄ prērita p̄tā vñcūlqz n̄m dimissa remniscendo gaudere et inde exultare. Silt si falsi testes peccat in curia vel in prōtorio vbi mali et crīmōsi puniunt: signū est q̄ nō erubescerent in oī loco peccare. Idecirco talis culpa vel insūria grauat rōne et lo- ci qui de se deberet multo potius incutere terrorē peccandi. Hec de tertia cir- cūstantia dicta sufficiant.

De circūstantia instrumētalis agētis.

Carta circūstantia aggrauans peccatū: sumis ex parte instrumētalis agentis quo quis vitetur ad peccandum. Hec denotatur in versu supe- riū allegato: vbi dicit per quos vel quibus auxilijs. Nam omnia auxilijs: omnia media: quib⁹ peccata perpetrant: dīcunt instrumenta peccati fm Thomam. in. iii. libro sententiā distin. xvij. Sicut enim ex instrumento quo quis operā potest sc̄trī vtrū accūs procedat ex māltia vel nō: sicut verbi gra- tia: si quis percutiat calamo et cōtingat talē mort. nō est elūsdē crīmis: sicut si p̄- cutiat gladio. Et ideo ex instrumēto quo quis operā potest sumi circūstantia vel cōditio aggrauās: vel alleuians accūs principalis agentis. Sed qz nō oīs actio fit p̄ instrumentū: sicut sunt intelligere et velle. Ideo loco instrumēti po- nit Tullius quib⁹ auxilijs: eo q̄ omnia auxilia sunt q̄li instrumenta actionis q̄ bus agens veit ad finē suū. Et sic internūch: auxiliatores: factores: cooperatorēs: et mediatorēs in delicto sunt instrumēta peccādi. Ideo cogita cū q̄b⁹ vel p̄ q̄b⁹ vel ġ q̄s vicia aut p̄tā p̄petrasti. Hec circūstantia rato magis aggrauat p̄tū quāto maius fuerit nōcumentū qd sequit p̄petr auxiliū vel mediū p̄tū. Logib⁹ ġ si fuisti mediator alicut ad peccandum: aut si tu peccando habuisti mediatōres: quia q̄nto plures tanto p̄tū iudicat grauius. Et si q̄s misit amasse diuersa māera p̄ diuersos. Cōtra tales scribit Hiero. ad Nepotia. p̄sbytēp̄ ep̄la

peccata

Fo. XCVII.

Incipit. Petis a me Nepotiane charissime: ybi ast. Erebra munuscula et suda
rsola et fascolas et vestes ori applicatas: et oblatos degustatosq; cibos: bladas
q; ac dulces lras sc̄tūs amor nō habet. Hec Hiero. Hinc Paul⁹ ad Ro. i. ca-
Digni sunt morte nō solū q; faciūt ea: sed q; p̄sentū faciētib⁹. Etia q̄nto enor-
mitus aut turp⁹ vtq; q̄s medio peccādi: graui⁹ peccat. Verbi ḡra. Intēdit q̄s
cōmittere p̄cim fornicationis et ad opus nefariū habet internūctos viros reliq;
glosos: talis grauissime peccat: q; velq; mistro ch̄l ad ope diaboli. Similit in
cancator vel sortilegus fecit vel p̄curauit incātatiōes et sortilegia cū sacramē-
tis aut rebi sacramētali⁹ ecclie: ut aq; vel cera bñdicta vel aqua baptis malis:
aut oleo sc̄tō et hmōi grauissimū est p̄cim. Logita amplius sup hac circūstācia
si aliq; tuo p̄silio: auxilio: aut fauore traxisti ad peccatū: ut solet scelerati vīrū
et grauissimi p̄cōres: q; letant in malis qd̄ est p̄p̄liū officiū diaboli: q; sicut nul-
lū oipotēti deo malis sacrificiū offerri p̄t q; lcelus animap; eo q; bonū aīe est
maximū atq; optimū. Ita ecōuerso nulla offensa maior deo fieri p̄t q; vi mē-
bra ch̄l efficiant mēbra diaboli. Quicūq; ḡ fuerit causa induictua alscui⁹ ad
peccandū si ad verā p̄niā puenire desiderat expedit oīno ut sicut fuit causa
p̄ditionis p̄mī sul: sic parit fiat causa salutis et vīte: qd̄ si nō fecerit pena sui
delicti portabit. Multa deniq; sunt vīcia et p̄cā q; p̄trahunt et grauant ex
cōsortio societatis puerse q; dīlligent rememorāda sunt: q; sicut bona multa ha-
bet cōts vita sc̄tō: sic plurima mala societas affert malop; ut ait Isido. Hinc
Chrys. sup Dat. inq̄t. Bon⁹ malo si p̄nigif: aut pares reddunt aut cito ab in-
uicē sepanq; Amicicie em aut q̄rūt aut faciūt pares. Rerū natura sic habet ut
q̄les bonus malo p̄nigif: nō ex bono mal⁹ melioref: sed ex malo bon⁹ p̄tamis-
nat. Diuersitas em rex nunq; p̄t h̄zē p̄cordiā: et mltos ad ruinā impellit socie-
tas nefanda. Hec Chryso. Et diu⁹ Hierony. ad Fabiolā de veste sacerdotali
ep̄la incipit. Usq; hodie in lectiōe veteri testamēti dī sic. M̄tra nos facere co-
git carnalis affectus: et cū p̄p̄inquitatē respicetam⁹ corporop; et corporis et aīe offendit
dimus creatorē. Hec Hiero. Et sic p̄t de q̄rta circūstācia.

De circūstantia finis que est potissima omniū in aggrauando peccatum.

Questa circūstantia aggrauans peccatū sumit ex parte finis. Et nos
tatur in versu superius allegato: cū dicit cur: vel cuius gratia. Hec dī
cit principalissima oīm circūstantia: q; ipa mouet agentē ad agendū.
Et q; acēus morales maxime accipiūt speciē a fine: ut habet sc̄tūs Thomas
In. i. ii. q. vii. ar. liij. Et itaq; In. iiij. libro s̄niārū dī. xvij. Ad ludicandū q; graui-
tate peccatorp; hec circūstantia est sup om̄es alias cōsiderāda: ut dicit Tho. Naz
Inq̄rit de fine a q; in moralib⁹ actus humani speciē rec̄plūt: ut dicitū est. Et id
circo Intētio peccātis sup oīa est requirēda: q; ut dicit sc̄tūs Tho. In. ii. ii. q. xij
ar. lij. In respōsione ad p̄mū argumētū. Quātitas peccati nō mēsurat ex noī
cumēto facto: sed multo magis attēdit intētio voluntatis puerse. Unū Isido. In
ii. li. de summo bono. ca. xxvij. ast. Oculus hoīs intētio operis eius est. Si ḡ
intētio eius bona est et opus intentionis ipsius bonū est. Hinc Augu. In. li. de
vera et falsa penitētia. ca. xv. dicit sic. In iudicio em cordis cōsiderāda est ele-
mosyna tribuentis. Nō tā cōsiderandū est: qd̄ q̄s dat: sed q̄ mente: qua affectio
ne dat qd̄ p̄t. Et Ambro. ait. Intētio operi tuo nomen imponit. Discute ḡ
diligent tenebrosam cōscientiā tuā et cogita cur cōmissisti peccatū: an ex infir-
mitate vel fragilitate: an ex ignorantia vel malitia vel industria. Dicunt aut̄
illi peccare de industria et studio ac deliberatiōe mētis malū agūt: ut ait Isid.
Vel cur. i. q; fine p̄cim p̄petrasti: ut sp̄ce an coact⁹: utq; aio nocēdi: an locādi.